

[Behnke]

sen, og den måde, man styrer naturgasselskaberne på. For nu har politikere og embedsmænd i over 10 år forsøgt at skabe bare tilnærmelsesvis god økonomi i naturgasnettet.

Resultatet har, som vi fik dokumenteret i november 1989, været en kollektiv gældsforpligtelse på et sted mellem 30 og 40 mia. kr.

Så hr. og fru Danmark kan rejse sig og sige tak for den elendige styring, tak for alle fejlpositionerne, tak for de elendige politikere og embedsmænd, tak for den store gæld og tak, fordi vi nu også får lov til at betale gildet én gang til.

Det var en venstremand, det var handelsminister Arne Christiansen, der var den store mand i 1979, da man skulle indføre naturgasen, og da man dengang skulle sørge for, at det blev i form af et statselskab.

Det ærgrer mig lidt, at man ikke har roteret lidt i regeringen, så den nuværende undervisnings- og forskningsminister, Bertel Haarder, kunne blive energiminister, for i hans seneste bog »Grænser for politik« skriver han, jeg citerer:

»EF's planøkonomi, TV 2, hybridnettet, Storbæltprojektet, naturgassen er tåbeligt håndteret. De skulle aldrig have været belemret med offentlige tommelfingre, men derimod overladt til det fri marked.«

Hurra, hurra, sådan skal det være. Jeg håber, at den nævnte undervisningsminister, inden dette bliver ført ud i livet, får lov til at få fjernet nogle af de statslige tommelfingre fra det.

Naturgasnettet har nemlig kun en eneste overlevelseschance, og det er, at man kort og koncist får DONG likvideret som statselskab og så overlader naturgasnettet til nogle erhvervsfolk med egne økonomiske interesser, som kan sørge for at få bragt ordentlig økonomi i hele systemet.

I den forbindelse kan det egentlig undre, at man er så interesseret i at få lavet overgang fra kul til gas. Ud over at det betyder, at vi væsentlig hurtigere får opbrugt vores gasreserver, er det en kendsgerning, og det praler man også med andre steder, at vi i Danmark er et af de lande, der er nået længst på spørgsmålet om at kunne afbrænde kul på en måde, så det er miljøvenligt eller knap så miljøvenligt.

Kulfyrede kraftværker er ikke længere store sodende skorstenene; den tid er for længst forbi. Meget af det, man eksperimenterer med på

Skærbækværket, Asnæsværket og såmænd også ude på Avedøreværket, vidner om, at det sagtens kan lade sig gøre at afbrænde kul, uden at man automatisk skal se sodende skorstenene for sit øjes indre.

Jeg ved ikke, hvor mange der har fået det, men jeg har fået et brev fra Vinderupværket. De har i et brev fra den 11. april 1990 oplyst, at med kulfyring og med røgvaskning forurener man mindre, end hvis man går over til naturgas. Det synes jeg faktisk er værd at mærke sig.

Derfor kan vi ikke forstå, hvorfor man er så interesseret i at få fjernet kulelementet, og da slet ikke hvis det skal være til fordel for naturgassen.

Fremskridtspartiet kan, som energiministeren måske har fornemmet, ikke medvirke til at gøre disse redegørelser til virkelighed. Vi underer os i øvrigt også over, at man f.eks. slet ikke har spurgt elværkerne. I det seneste nummer af Elsamposten, april 1990, skriver man i lederen, at man slet ikke er blevet hørt, og at man derfor er meget skeptisk over for hele dette projekt. En så stor og så væsentlig del af vores energisektor som elværkerne burde have været hørt i dette spørgsmål. Vi er meget interesseret i, når vi får et svar fra elværkerne, at få deres vurdering af dette sammenlagt.

Som sagt kan vi ikke være med. Tværtimod vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre, at disse overgreb nogen sinde bliver til andet end nogle fint indbundne bøger, som kan stå og pynte på energiministerens reol. Det skal forhåbentlig aldrig blive virkelighed.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det skal kun være et spørgsmål til hr. Behnke, der igen kommer frem med de fæle kommunistiske lande. Er det ikke rigtigt, at Fremskridtspartiet er fuldstændig enig med de gamle kommunister i de østeuropæiske lande? De går jo ind for atomkraft og kul og lave energipriser, individuel kulopvarmning. Hvad er egentlig forskellen på Fremskridtspartiet og det gamle kommunistiske Østeuropa?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var hr. Behnkes beskrivelse af den surhed, der ville brede sig i den danske befolkning,